

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

N. 41 (3931)

Anykščiai,

1979 m. balandžio mėn. 10 d.

Kaina 2 kap.

TSKP Centro Komitete ir TSRS Ministrų Taryboje

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą „Dėl papildomų priemonių derliaus nuėmimui, žemės ūkio produktų ir pašarų paruošimui 1979 metais ir sėkmingam gyvulių žiemojimui 1979/80 metų laikotarpiui užtikrinti“.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba įpareigojo sąjunginių respublikų Komunistų partijų CK ir Ministrų Tarybas, atitinkamas ministerijas ir žinybas, partijos kraštų, sričių ir rajonų komitetus, autonominių respublikų Ministrų Tarybas ir vietinių Liaudies deputatų tarybų vykdomuosius komitetus, vietinius žemės ūkio organus, kolūkių, tarybinių ūkių ir paruošų organizacijų vadovus užtikrinti, kad kolūkiai, tarybiniai ūkiai ir paruošų organizacijos laiku paruošų derliaus nuėmimui, žemės ūkio produktų ir pašarų paruošimui 1979 metais, taip pat užtikrinti sėkmingą gyvulių žiemojimą 1979/80 metų laikotarpiui.

Nutarime numatyta užtikrinti, kad būtų pilnutinai išsaugoti visi javų pasėliai ir kad jie, ypač žiemkėnių bei kukurūzų pasėliai, būtų naudojami tik pagal tiesioginę paskirtį: parengti ir įgyvendinti konkrečias priemones derliaus nuėmimo, technikos, taip pat transporto priemonių remontui paspartinti; sudaryti iki derliaus nuėmimo pradžios TSRS valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto organizacijose, kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose reikiama mazgu, agregatų ir atsarginių dalių keičiamąjį fondą, imtis priemonių, kad laiku būtų suremontuotos gyvulininkystės patalpos, pašarų cechai, sandėliai, silos ir šienainio saugyklos, žiovinimo punktai ir šiu objektų įrenginiai; parengti ir įgyvendinti priemones, kurios užtikrintų geros kokybės grūdų, sėklagrūdžių, medvilnės žaliavos, cukrinių runkelių, ilgapluočių linų, bulvių, daržovių ir pašarų gamybą ir padėtų išvengti šios produkcijos nuostolių nuimant derlių ir jį pervežant.

Siūloma užtikrinti, kad kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose būtų plačiai diegti geriausi technikos naudojimo metodai, kompleksiniai organizuojami derliaus nuėmimo darbai pagal Stavropolio krašto Ipatovo rajono ir kitų pirmaujančių šalies rajonų ir ūkių patyrimą.

Rekomenduojama patikslinti, atsižvelgiant į susidariusias sąlygas, pašarų ruošimo užduotis, kad geriau jais būtų aprūpinti gyvuliai 1979/80 metų žiemojimo laikotarpiu, atkreipiant ypatingą dėmesį į tai, kad kiekviename ūkyje būtų įvykdomi ir viršijami pašarų paruošų planai.

Sąjunginių respublikų Komunistų partijų CK ir Ministrų Taryboms, partijos kraštų, sričių ir rajonų komitetams, autonominių respublikų Ministrų Taryboms ir vietinių Liaudies deputatų tarybų vykdomiesiems komitetams, profsąjunginiams ir komjaunimo organams pasiūlyti laiku organizuoti masinį politinį darbą, kad būtų sėkmingai nuimtas 1979 metų derlius ir pasirodžius gyvulių žiemojimui. Tinkamai paskirstyti ir organizuoti komunistų, vietinių Tarybų deputatų, profsąjunginio ir komjaunimo aktyvo, liaudies kontrolierių darba lemiamuose gamybos baruose.

Organizacijoms, vykdančioms statybos ir montavimo darbus tarybiniuose ūkiuose bei kolūkiuose, pavesta imtis reikiamų priemonių, kad būtų sparčiau statomos ir atiduodamos naudoti 1979 metų plane numatytos gyvulininkystės patalpos ir pašarų cechai, užtikrinant jų atidavimą eksploatavimui ne vėliau kaip 1979 metų lapkričio mėnesį. Pasiūlyta išplėsti gyvulininkystės technikos ir pašarų perdirbimo bei ruošimo mašinų remonto ir techninio aptarnavimo darbus kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarime numatytos ir kitos priemonės, kurios padės laiku pasiruošti ir organizuoti nuimti der-

lių, įvykdyti žemės ūkio produktų ir pašarų paruošas 1979 metais ir organizuoti sėkmingą gyvulių žiemojimą 1979/80 metų laikotarpiu.

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba pareiškė įsitikinimą, jog partinės, tarybinės, žemės ūkio, profsąjungų ir komjaunimo organizacijos, kolūkiai ir tarybiniai ūkiai, pramonės ir transporto organizacijos, vadovaudamosi TSKP CK 1978 m. liepos ir lapkričio plenumo nutarimais, dės visas pastangas, kad sėkmingai būtų įvykdyti žemės ūkio vystymo uždaviniai, ir imsis priemonių derliui laiku ir be nuostolių nuimti, reikalingam pašarui kiekį paruošti, grūdų ir kitų žemės ūkio produktų pardavimo valstybei planams įvykdyti bei viršyti 1979 metais ir sėkmingam gyvulių žiemojimui organizuoti 1979/80 metų laikotarpiu.

(TASS-ELTA)

Aukštas apdovanojimas įpareigoja

Isimintini pernykščiai metai Jakiškio tarybinio ūkio dirbantiesiems — susumavus penkmečio trečiųjų metų žemdirbių socialistinio lenktyniavimo rezultatus, jie tapo respublikinio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais. Ta proga trečiadienį ūkyje įvyko iškilmingas susirinkimas, kurio metu respublikos Žemės ūkio ministerijos kolegijos narys, veterinarijos valdybos viršininkas Adolfas Burakauskas Jakiškiesiems įteikė LTSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos Profesinių sąjungų Tarybos pereinamąją Raudonąją vėliavą. Su aukštu apdovanojimu ūkio šeiminkus nuoširdžiai pasveikino Anykščių rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas Algimantas Dačiulis.

— Garbingas apdovanojimas skatina ir įpareigoja dirbti dar geriau, našiau.

Nelengvos buvo gyvulių žiemojimo sąlygos rajono ūkių gyvulininkystės fermose. Tačiau fermose triušiančių žmonių organizuotumas ir pareigingumas daugelyje rajono ūkių padėjo įveikti sunkumus ir užtikrinti palyginti gerą gyvulių produktyvumą. Ypač svarbu, kad darba, tarpusavyje susiklausymas lydelių fermų darbuotojų bei jų pastangas ir perlikusį paskutinį gyvulių žiemojimo mėnesį.

Ūkių specialistams ir gyvulių augintojams iškiles šiuo metu atsakingas uždavinys — kuo racionaliau panaudoti turimus pašarų išteklius gyvulių šėrimui. Teigiamą pavyzdį, kaip organizuoti kryptingą karvių šėrimą, o geriausias kokybės pašarus skirti veisliniam galvijų prieaugliui, nemaža esama Anykščių sodininkystės tarybiname ūkyje. Sėdėdama „Svyturio“ kolūkiuose, Jakiškio tarybiname ūkyje ir kitur. Neatsitiktinai šiuose ūkiuose per pirmąjį šiuo metu ketvirtį išlaikytas gana aukštas pieno ir mėsos gamybos lygis. Tačiau kai kuriuose ūkiuose neišvengta ir tokių atvejų, kai pašarai karvėms paskirstomi neracionaliai. Antai, Cerniachovskio kolūkyje mažesnio produktyvumo karvėms neseniai buvo skiriamas toks pašarų davynas, kad joms per dieną trūkdavo 2 pašarinių vienetų, tuo tarpu aukščiausio produktyvumo karvėms čia kasdien trūkdavo beveik 5 pašarinių vienetų. Kitaip sakant, kuo gyvuliai produktyvesni, tuo labiau jie stokodavo maisto medžiagų produktyvumui išlaikyti. Ar ne čia bus viena priežasčių, dėl kurios šiame kolūkyje per žiemą smarkiai sumažėjo pieno gamyba, lyginant su tuo pačiu ankstesnių metų laikotarpiu?

Pastarosiomis savaitėmis „Svyturio“, „Anykščių šilėlio“, Surdegio kolūkiuose ir kituose rajono ūkiuose galvijų šėrimui panaudojami apdoroti bevandenių amoniakų šiaudai. Kianlių šėrimui „Aušros“, „Gimtosios žemės“ kolūkiuose sėkmin-

gai naudojamos linų galvėnų nuokulos, prieš tai jas pašutinus. Šie pavyzdžiai rodo, jog, kruopščiai paruošus stambiuosius pašarus, jie efektyviau panaudojami ir neatsitiktinai gaunami didesni penimų galvijų ir kiaulių priešvorai. Tuo tarpu geriausių pašarų — šieno, žolės miltų, grūdų išteklių iki žiemojimo pabaigos būtina panaudoti galvijų ir kiaulių prieauglio šėrimui.

Nors su pašarais daugumoje rajono ūkių nelengvai verčiamasi, tačiau būtina

liū bandos didinimas. Štai kodėl dabar ypač reikia rūpintis geriausių kiaulių atranka, veislinių kiaulių kergimu ir kitais su kiaulių bandų reprodukcijos gerinimu susijusiais reikalais. Ne mažiau svarbu, kad kiekviename ūkyje jau iš anksto ganyklos būtų kruopščiai paruoštos eksploatacijai. Nors šį pavasarį labai trūks ta azotinių trąšų, vis dėlto, atsižvelgiant į specialistų rekomendacijas, tikslinga trąšas pataupyti papildomam kultūrinių ganyklų tręsimui.

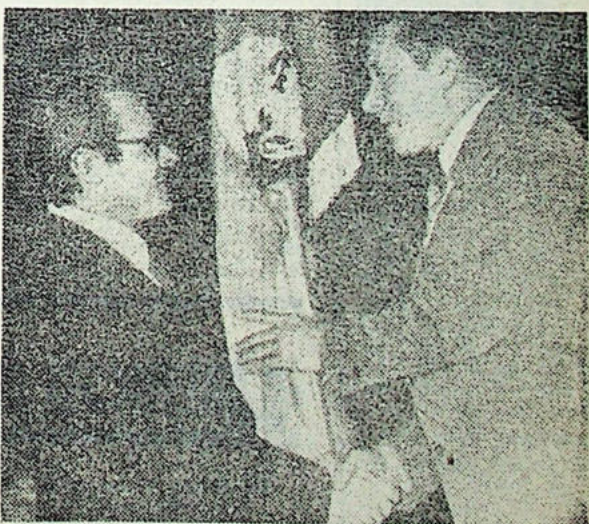
ŽIEMOJIMO sezoną baigiant

neatidėliojant panaudoti visus rezervus gyvulių bandoms plėsti. Siekiant įveikti atsilikimą pieno gamyboje, išryškėjus žiemojimo laikotarpiu ir įvykdyti metinius pieno gamybos socialistinius įsipareigojimus, reikia pasirūpinti, kad ateinantį mėnesį į ganyklas kiekviename rajono ūkyje išgintume tiek karvių, kiek jų buvo planuota laikyti bandoje šiuo metu pabaigai. Be abejo, šis uždavinys bus įvykdytas, tik supirkus dalį produktyvių gyvulių iš gyventojų. Ūkių vadovams ir specialistams jau dabar tikslinga giliau išanalizuoti visas galimybes galvijų bandai didinti.

Pirmojo ketvircio pabaigoje bemaž visų rajono ūkių fermose gauta daug paršelių. Ūkių specialistų pareiga — atiteityje nuolat rūpintis kiaulių bandų plėtimu, išvengiant jų reprodukcijos netolygumų. Kadangi šią žiemą dėl pašarų stokos neretai ūkyje susidarė sunkumai vykdant įsipareigojimus mėsos gamyboje, tad ypač vasaros laikotarpiu būtina žaliuosius pašarus kuo plačiau panaudoti intensyviai galvijų penėjimui, kad galima būtų realizuoti, kuo daugiau galvijų antrajame šių metų pusmetyje. Tuo tarpu pagrindinis rezervas ateinančių metų mėsos gamybos užduotims vykdyti liks kiau-

vasarą. Juk be papildomo tręsimu, ypač ilgesnėmis sausroms užklupus, ganyklose negreit atželtų žolė, o tas neigiamai atsiliptų ir pieno gamybai. Ūkių agronomai, atsižvelgdami į gyvulininkystės poreikius, tikriausiai, ir šį pavasarį pasirūpins, kad būtų pasėta mišinių su ankštinėmis kultūromis, kukurūzų, pašarinių kopūstų papildomam gyvulių šėrimui. Rūpestingi šeiminkai jau pavasarėjant sukruta, stengdamiesi suremontuoti, praplešti, o kai kur ir naujai įrengti galvijų prieauglio bei kiaulių vasaros stovyklas, kad jau nuo ganiavos pradžios statybininkai galėtų pradėti tvartų remontą. Praėjusiu metu patyrimas parodė, jog laimi tie ūkiai šeiminkai, kurie tvartus remontuoja iki šienapiūtės. Vėliau, prasidėjus nenutrūkstamam derliaus dorojimo darbui grandinei, labai sunku rasti šiam darbu laisvesnių žmonių.

Kruopštus pasiruošimas ganiavai, tinkamų vasaros stovyklų įrengimas — tai patikimiausios sąlygos, skatinančios gyvulių augintojus geriau panaudoti ūkiuose esančias galimybes sėkmingai šių metų pieno ir mėsos gamybos užduotį įvykdyti.

Geriausių rezultatų socialistiniame lenktyniavime, didinant gyvulininkystės produktų gamybą trečiaisiais dešimtojo penkmečio metais antroje ekonominėje grupėje pasiekė „Pirmyn į komunizmą“ kolūkis.

1978 metais šiame ūkyje buvo pagaminta 100 ha žemės ūkio naudmenų 587 c/ha pieno, bendroji pieno gamyba, lyginant su 1977-aisiais, išaugo 8 proc.

Kolūkiui — socialistinio lenktyniavimo nugalėtojui buvo paskirta LKP rajono komiteto ir rajono LDT vykdomojo komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava ir piniginė premija.

NUOTRAUKOJE: LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas pereinamąją Raudonąją vėliavą įteikia „Pirmyn į komunizmą“ kolūkio pirmininkui J. Stasiukoniui.

Vyt. Bagdono nuotr.

Deputatas priims rinkėjus

Neretai įvairiais klausimais rinkėjai kreipiasi į savo deputatus, atstovaujančius valstybinės valdžios organuose.

Šių metų balandžio 13 dieną nuo 11 iki 13 val. Kurklių apylinkės LDT vykdomojo komiteto patalpose Kurklių rinkiminės apygardos Nr. 122 rinkėjus, norinčius įvairiais klausimais kreiptis į deputatą, priims LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas Algirdas ZUKAUSKAS.

„K. d.“ inf.

„K. d.“ inf.

GERINTI PREKYBOS DARBA

Ivykusiame Anykščių rajkoopstatybos įgaliotinių susirinkime buvo apspręsti 1978 metų rajono prekybininkų darbo rezultatai ir aptarti uždaviniai bei jų įvykdymo galimybės keltiems dešimtojo penkmečio metams. Ataskaitinį pranešimą susirinkime padarė Anykščių rajkoopstatybos valdybos pirmininkas J. RAUPYS. Jis pažymėjo, kad partija ir vyriausybė prekybos, kasdieniniam gyventojų aprūpinimui prekėmis, visuomeninio maitinimo plėtimui ir gerinimui skiria nuolatinį dėmesį. Didelius naujus uždavinius prekybininkams išskėlė TSKP Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimas „Dėl priemonių prekybai vystyti“, o taip pat LKP Centro Komiteto VI plenumas, priėmęs nutarimą „Dėl respublikos prekybos ir buitinio gyventojų aprūpinimo būklės ir priemonių jiems toliau gerinti“. Šie dokumentai įpareigoja prekybos darbuotojus nenukrypti vykdyti dešimtojo penkmečio uždavimus, nuolat gerinti aptarnavimo kultūrą, užtikrinti, kad parduotuvėse būtų platus prekių asortimentas, kad nuolat būtų diegiamos pažangios prekiaavimo formos ir gyventojai gerai aprūpinami prekėmis.

Prekybos, kaip ir kiekvieno darbo, sėkmė didelė daliai priklauso nuo materialinės bazės. Paskutiniaisiais metais rajkoopstatyba pastoviai rūpinosi prekybos įmonių materialinės bazės stiprinimu. Iš esmės pertvarkytas prekybos įmonių tinklas Kavarsko ir Troškūnų miestuose. Apie naujai pastatytų prekybos įmonių, vi-

sos senose patalpose čia atlikti kapitalinio remonto darbai. Nemaža nuveikta ir Anykščiuose. Naujai pastatytose ir atremontuotose parduotuvėse įvesta pažangi pirkėjų aptarnavimo forma — savitarna. Šiuo metu 76 proc. parduotuvių prekiauja savitarnos pagrindais. Prekių apyvarta savitarnos pagrindais sudaro daugiau kaip 85 proc. visos mažmeninės prekių apyvartos. Tai todėl, kad prekiaujant savitarnos pagrindais, pirkėjams sutaupoma daug brangaus laiko, suteikiama galimybė patiems pasirinkti norimą įsigyti prekę.

Be stiprinant prekybos įmonių materialinę bazę, dar yra daug trūkumų. Netinkamos patalpos yra „Svylurio“, „Gintaro“, „Nevėžio“, Cernachovskio kolūkių, Pienionių, Zvilionių, Leliūnų ir eilės kitų ūkių bei vietovių parduotuvėse. Dar nepatenkinama išaugusių poreikių visuomeninio maitinimo įmonių tinklas kolūkiuose ir mokyklose. Eilėje mokyklų valgyklų patalpos blogai remontuojamos. Rajono LDT vykdomasis komitetas yra priėmęs sprendimą, kuris įpareigoja eilę ūkių savo jėgomis pastatyti patalpas prekybos įmonėms. Be sprendimas kol kas vykdomas nepatenkinamai. Anykščių mieste taip pat nepastatyta nė viena prekybos įmonė iš 5 proc. atskaitymų, vykdančių statybas. Didelį priekaištą reikia pareikšti ir Lietkoopsajungai, kuri nepastatė nė vieno patalpos prekybos įmonės Anykščiuose iš kasmetinių pelno atskaitymų kapitalinės statybos fondui. O tie atskaitymai jau sudaro daugiau kaip milijoną rublių.

O statyti reikia daug. Parduotuvės ir kavinės laukia naujo Anykščių miesto Ramiybės rajono gyventojai, būtina pastatyti baldų pavidoną, visuomeninio maitinimo įmonę prie Puntuko akmens. Labai reikalingi kulinarijos ir konditerijos cechai Anykščiuose. Pastatyti minėtas prekybos įmones greitu laiku vien Rajkoopsajunga yra nepajėgi.

1978 metais Anykščių rajono prekybos darbuotojams buvo gana sėkmingi. Mažmeninės prekių apyvartos, kartu su visuomeninio maitinimo, planas įvykdytas 102,2 proc. Realizuota prekių gyventojams už 32 milijonus 943 tūkstančius rublių. Palyginus su 1977 metais, prekių apyvarta išaugo 4,9 proc., arba 1 milijonu 533 tūkstančiais rublių. Vi-

dutiniškai kiekvienam rajono gyventojui parduota prekių už 766 rublius. Prekių apyvartos planą įvykdė visi rajono kooperatyvai ir ūkiskaitinės įmonės. Už gerus darbo rezultatus per I, III ir IV praėjusių metų ketvirčius Rajkoopsajunga buvo apdovanota Lietkoopsajungos ir Valstybinės prekybos ir vartotojų kooperacijos darbuotojų profsajungos Respublikinio komiteto garbės raštais ir piniginėmis premijomis. Šie pasiekimai savaine neatėjo. Jie yra prekybos darbuotojų darbo pastangų, vartotojų kooperatyvų valdybų ir ūkiskaitinių įmonių vadovų gerėjantį vadovavimą savo kolektyvams išraiška. Prekyboje, kur ypač daug įmonių, labai svarbu, kad visos jos arba bent didžioji dauguma įvykdėtų prekių apyvartos planus, nes jei viena kita parduotuvė ir viršys savo uždavimą, o daugelis neįvykdys, gerų bendrųjų rezultatų nėra ko tikėtis. Ir 1978 metai rajono prekybos įmonėms buvo sėkmingi, būtent, todėl, kad 96,6 proc. parduotuvių ir visuomeninio maitinimo įmonių įvykdė ir viršijo savo uždavimą.

Ypač gerai dirbo Anykščių vartotojų kooperatyvo maisto prekių parduotuvė Nr. 5 (vedėja G. Pilipūnienė), Daugojių (vedėja M. Brazauskienė), „Anykštės“ (vedėja D. Klimienė), Troškūnų vartotojų kooperatyvo — Raguvėlių (vedėja Z. Audickienė), Troškūnų miesto (vedėja M. Baltušnikienė), Surdegio (vedėja T. Tausklienė), Kavarsko vartotojų kooperatyvo — Kavarsko maisto prekių (vedėja D. Sudeikienė), galavų rūbų skyriaus (vedėja M. Bagdonienė), Zavieskių (vedėja J. Pajarskienė), Prekybos centro ūkiniui-buitiniui prekių (vedėja V. Lagunienė), baldų (vedėja J. Garnelienė). Šių ir visos eilės kitų parduotuvių kolektyvai gerokai viršijo prekių apyvartos planus todėl, kad čia nuolat rūpinamasi prekių asortimentu, kleniu aptarnavimo kultūra, tvarka ir švara parduotuvėse. Geru žodžiu reikia paminėti Visuomeninio maitinimo įmonių ūkiskaitinio susivienijimo „Puntuko“ restorano pūsgaminio cecho kolektyvą, kuriam vadovauja E. Gėnienė ir B. Leonavičienė, J. Biliūno ir Kavarsko vidurinių mokyklų valgyklų (vedėjos B. Suškienė ir O. Salgunova), Troškūnų kavinės (vedėjos G. Aukštuolienė ir V. Sibirkštienė) ir eilę kitų kolektyvų.

Paskutiniuoju metu pastebimai gerėja duonos kombinato darbas.

Sėkmingam prekių apyvartos planų įvykdymui įtakos turėjai ir tai, kad 1978 metais parduotuvėse neblogo buvo aprūpinamos prekėmis ir galėjo parduoti daugiau, negu 1977 metais: mėsos ir dešrų už 224.000 rub., sviesto už 38.000 rub., cukraus už 131.000 rub., daržovių už 37.000 rub., įvairių audinių už 84 tūkst. rub. Gerokai padidėjo laikrodžių, radijo prekių pardavimas.

Analizuojant atskirų parduotuvių prekių apyvartos rezultatus, patraukia dėmesį tai, kad vienoje iš jų pačių prekių apyvarta didėjo, o kitose — mažėjo. Kaip tik šitai parodo, koks darbuotojas darbuojasi už prekystaliu, kaip jis rūpinasi aptarnavimo kultūra, prekių asortimentu ir tvarka parduotuvėje. Praėjusiais metais prekių apyvartą sumažino Anykščių vartotojų kooperatyvo „Svylurio“ kolūkių, Niuronių parduotuvių, Kavarsko vartotojų kooperatyvo kultūrinių prekių, Pienionių, Troškūnų vartotojų kooperatyvo Andriūniskio ir Troškūnų miesto audinių parduotuvės. Prekybos centro Universalinės parduotuvės siūly drahuzių, kultūrinių prekių skyriai ir visa eilė kitų.

Kalbant apie dažniausia pasitaikančius trūkumus, tenka pabrėžti, kad ne visose parduotuvėse tiriama pirkėjų paklausa įvairioms prekėms, kad daug kur nesilaikoma darbo drausmės, be rimtų priežasčių uždaromos parduotuvės arba jų skyriai. Didžiausia blogybė yra pirkėjų apskaitavimas, kainų ir prekybos taisyklių pažeidimas, tvarkos stoka parduotuvėse. Vienokių ar kitokių trūkumų nuolat randama Anykščių ir Kavarsko vartotojų kooperatyvų, Vikonių, Burbiškio, Trumbališkio, Naujasodžio, Ezerėnų, Kurklių, kai kuriose Troškūnų kooperatyvo ir Prekybos centro parduotuvėse. Siauras patiekalų asortimentas ir bloga jų kokybė Svėdasų, Viešintų, Kavarsko, Dobeikių vidurinių mokyklų, Raguvėlių tarybinio ūkio ir Elmininkų valgyklose. Valgyklose daug kur deramai nesilaikoma sanitarinių-higieninių reikalavimų. Viešintų, Svėdasų kavinėse žema aptarnavimo kultūra. Dar pasitaiko, kad pažeidinėjamos prekiavimo alkoholinių gėrimais taisyklės. Pav., Dabūžių parduotuvės darbuotojai A. Stepukenė už tai vien-

kovo mėn. buvo surašyti net 4 protokolai. Net 53 parduotuvėse išaiškinti kainų pažeidimai. Nemažai jų išaiškinta ir visuomeninio maitinimo įmonėse. Dar vis pasitaiko išeikvojimų. Tiesa, jų vis mažėja, kalti asmenys priverčiami grąžinti išeikvotas sumas. Bet pats faktas, kad prekybos įmonėse dar apstu neišvartų, prekybos taisyklių ir kainų pažeidimų, išeikvojimų, nedaro garbės prekybininkams, rodo, jog kooperatyvų ir Prekybos centro, visuomeninio maitinimo įmonių ūkiskaitinio susivienijimo vadovai, prekių zinovai ir kiti atsakingi darbuotojai šiais klausimais dirba per mažai. Iš praėjusių metų klaidų reikia padaryti rimtas išvadas ir užtikrinti, kad ateityje tokie reiškiniai būtų išgyvendinti.

Prekybos ir visuomeninio maitinimo įmonių darbas labai daug priklauso nuo to, kaip prekybinė bazė jas aprūpina prekėmis. Paskutiniuoju metu prekybinės bazės darbas gerėja. Bet dar yra ir trūkumų. Ne visuomet užtikrinamas fondinių prekių išreikalavimas iš respublikinių bazių ir tiekėjų, ne visuomet pakankamai operatyviai patenkinamos parduotuvių paraiškos. Pasitaiko, dar prastovi transportas. Bazėje dar yra užsigulėjusių prekių. Prekybinės bazės prekių zinovai dar per retai tikrina, ar parduotuvėse yra būtino asortimento prekių. Reikėtų didesnę dėmesį skirti prekių kokybės kontrolei.

Rajkoopsajungos paruošų kontoros darbuotojų kolektyvas 1978 m. paruošų planą įvykdė net 166 proc. Bet ir čia yra neišspręstų problemų. Nuolat stokojama ankstyvųjų daržovių, dažnai trūksta kiaušinių. Paruošų kontora dar nepasiekė, kad tiekėjai tiksliai vykdytų sutartis dėl daržovių tiekimo.

Kaip visur, taip ir prekyboje darbo sėkmei lemiamą įtaką turi darbuotojų kadrų, jų samoningumas ir kvalifikacija. Rajkoopsajungos sistemoje dirba 1130 žmonių. Iš jų 78 yra TSKP nariai, 187 komjaunuliai. Aukštąjį išsilavinimą turi 30 žmonių, specialų vidurinį — 202, vidurinį — 218, 14 darbuotojų šiuo metu mokosi aukštesiose mokyklose, 14 technikumuose, 59 vakarinėse vidurinėse mokyklose. Prekybos darbuotojų kolektyvas yra pajėgus spręsti jam iškylančius uždavinius. Reikia tik, kad visuose Rajkoopsajungos padalinuose visi darbuotojai būtų nuosekliai mokomi, kad visur reguliariai vyktų ganybiniai pasitarimai, kad klausimų aptarimas

pasitarimuose vyktų giliai dalykiškai, kad kuo daugiau prekybos darbuotojų mokytųsi politinio švietimo mokyklose.

Atskaitiniame laikotarpyje Rajkoopsajungoje tarp atskirų prekybos, visuomeninio maitinimo įmonių, kooperatyvų vyko gana gyvas socialistinis lenktyniavimas. Be to, Anykščių rajono prekybininkai lenktyniavo su kaimyninio Rokiškio, Baltarusijos TSR Mogiliovo ir Latvijos TSR Madonos rajonų prekybininkais. Bendravimas su kaimynais, dalinimasis patirtimi padeda pasiekti ir įdiegti visa tai, kas gero pas kaimynus, gerinti darbo kultūrą.

Kontrolės-revizijos komisijos ataskaita įgaliotinių susirinkime skaitė šios komisijos pirmininkas D. CIMBALISTAS.

Susirinkime aktualiais prekybos ir visuomeninio maitinimo gerinimo klausimais pasisakė parduotuvių vedėjos G. PILIPUNIENĖ, V. SAKALIENĖ, Troškūnų vidurinės mokyklos direktorius J. MARKUCKAS, Anykščių universalinės parduotuvės skyriaus vedėja Z. PACHAREVIENĖ, visuomeninio maitinimo įmonių ūkiskaitinio susivienijimo direktoriaus pavaduotoja G. BUČIONIENĖ, duonos kombinato direktorius A. ZAKAREVICIUS, Anykščių vartotojų kooperatyvo pirmininkas S. ZEMAITIS, Troškūnų kavinės darbuotoja G. AUKŠTUOLIENĖ, prekybinės bazės direktorius V. GINDRENAS ir paruošų kontoros direktorė Z. SERMUKSNINĖ.

Susirinkimo darbe dalyvavo ir kalbėjo Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, rajono plano komisijos pirmininkas S. PUİKYS, Lietkoopsajungos Vilniaus tarprajoninės bazės direktorius J. VERIKAS, Lietkoopsajungos kontrolės-revizijos komisijos pirmininkas F. BUBNELIS. Susirinkimo darbe taip pat dalyvavo LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESECKAS.

Igaliotinių susirinkimas Rajkoopsajungos valdybos pirmininku vėl išrinko J. RAUPĮ. Kontrolės-revizijos komisijos pirmininke išrinkta J. KRICKSCIUNIENĖ. Susirinkimas išrinko Rajkoopsajungos valdybą, kontrolės-revizijos komisiją ir priėmė nutarimą-priesaką, kuriame numatytos priemonės prekybos ir visuomeninio maitinimo darbo gerinimui.

„K. d.“ Inf.

Jau aštuontoliktus metus garbingą statybinių darbų Anykščių sodininkystės tarybiniam ūkyje atlieka Kazys Burba. Kartu su darbu draugais jis statė gyvenamuosius namus. Neseniai ūkyje išaugo 10 butų namas. Šalia jo statomas dar kitas toks pat daugiabutis namas. O pačių gyvenamųjų namų per 18 metų Kazys Burba pastatė ir įrengė ne vieną. Naujakuriai, atšversdami įkurtuves jaukiuose butuose, su didele pagarba atsiliepia apie vielos statybinių darbų. Naujakurių padėkos žodžiai, be abejo, visuomet būna skirti ir darbo pirmūnui, daugkartiniam socialistinio lenktyniavimo nugalėtojui, komunistinio darbo spartuoliui Kaziui Burbai.

Vyt. Bagdonas nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1979. IV. 10

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

PASARINĖS PUPOS ĮTRAUKIAMOS Į SĖJOMAINĄ

Daug metų paskyrė pašarinėms lauko pupoms dotnuviškė selekcininkė V. Būdvytėnė. Jos išvesta veislė Aušra dabar augina dažnas respublikos kolūkis bei tarybinis ūkis. Sparčiai plinta ir neseniai išvestoji Rasa, kuri yra gerokai ankstyvesnė. Pupos subrandina gana gausius ir stabilius derlius, o mišiniuose su kitais javais duoda puikią žaliąją masę silosui.

Ieškodami racionaliausių kelių baltvinių pašarų gamybai didinti, žemdirbiai pastaruoju metu ypač susidomėjo lauko pupomis. Dotnuva, praneša Tarybinis

kelias, atsiunčiama daugybė paraiškų įsigyti jų sėklas. V. Būdvytėnės išvestos lauko pupos šiemet bus auginamos trylikoje Rusijos Federacijos sričių, Ukrainoje, Marij autonominėje respublikoje, netgi Vakarų Sibire ir Kirgizijoje.

PUSEI GAMINIŲ — KOKYBĖS ŽENKLAS

Prieš keletą metų pradėjusios veikti Pasvalio sūrinės kolektyvas pažymėjo naują darbo pergalę — 50 procentų riebumo „Mažajam rusiškam“ sūriui suteiktas kokybės ženklas. Anksčiau penkiabriaunį pelnė dviejų rūšių sviestas, tad didžiausio-

ji respublikoje šio profilio įmonė jau žymi jau pusę savo produkcijos.

Pasvaliečiai pienininkai, pažymį „Panevėžio tiesa“, geriausiai pasirodė respublikinėje sviesto bei sūrių kokybės apžiūroje.

PROJEKTINIŲ PAJEGUMŲ

Per pirmuosius savo gamybinės biografijos metus Valkininkų tarpininkis gyvulininkystės kompleksas išaugino daugiau kaip 6 tūkstančius paršelių. Geriausios operatorės J. Zydelienės sąskaitoje — per tūkstantį paršelių, kurių priešvoriai per parą viršija 400 gramų.

Šiais metais komplekso dirbantieji, informuoja Varėnos rajono „Raudonosios vėliavos“ laikraštis, įsipareigojo gauti 12 tūkstančių par-

šelių. Susivienijimo ūkiams penėjimui jų bus perduota daugiau kaip 10 tūkstančių.

ATOSTOGŲ SU MECHANIZATORIAUS PAŽYMEJIMU

Trijų mėnesių mechanizatorių kursų Raseinių rajono „Naujo kelio“ kolūkyje baigia apie trisdešimt žmonių. Tarp jų — dešimt Girkalnio vidurinės mokyklos dešimtokų.

Vasaros atostogų metu šie jaunuoliai galės dirbti labiau kvalifikuota darbu. O daugelis jų, pažymį „Naujas ryšas“, mechanizatoriaus profesiją galbūt pasirinks visam gyvenimui.

NAUJOVISKI GRŪDŲ SĄDELIAI

Iš Plungės gaminamų šieninio bokštų blokelių Kai-

šiadorių rajono Darsūniskio kolūkyje ir Lietuvos veterinarijos akademijos eksperimentiniame ūkyje statomi 1200 ir 800 tonų talpos visiškai mechanizuoti grūdų sandėliai. Į juos bus galima pilti ir drėgnus grūdus. Bokšto viduje įrengiamas skylėtas vamzdis, per kurį bus pučiamas karštas oras. Sienoms naudojami specialūs blokėliai — su angelėpis orui išeiti. Naujuosius sandėlius suprojektavo Lietuvos ūkio mechanizacijos ir elektrifikacijos mokslinio tyrimo instituto specialistai.

Pačiame Plungės rajone, informuoja „Kibirkštis“, pirmasis tokį sandėlį užsisakė Alksnėnų kolūkis.

(ELTA)

LAIŠKAI REDAKCIJAI

Temas siūlo skaitytojais

Per šiu metų tris mėnesius redakcija gavo 530 laiškų. Nemažai skaitytojų rašinių buvo skirta iš Niūronių kaimo kilusiam rašytojui Jonui Biliūnui jo 100-ųjų gimimo metinių proga. Ypač įdomius ir vertingus publicistinius pasakojimus apie rašytoją, jo asmenybę parašė A. Baranauskas ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus direktorė T. Mikeliūnaitė. Giliau pažinti Biliūną kaip žmogų ir rašytoją mūsų laikraščio skaitytojams padėjo šios autorės publicistiniai apmąstymai „Liūdnoje šypsenoje“ (Nr. 40), „Poroje štrichų“ (Nr. 23), „Vaikystės aide“ (1978 m. Nr. 122), „Biliūnas ir Anykščiai“ (Nr. 32).

Prabėgusią vasarą J. Biliūno vidurinės mokyklos mokytojai ir mokiniai Niūronių kaime ir jo apylinkėse rinko medžiagą apie rašytoją, Niūronių kaimo senovę. Dalį tos mokytojų ir mokinių sukaupytos medžiagos savo rašinyje „Rašytojo gimtinės praeitis“ pateikė dešimtos klasės mokinys S. Slaučiulis. Buvo išspausdinti K. Zulono, R. Sovinytės ir kitų J. Biliūno atminimui skirti rašiniai. Juos tarytum papildė ir pratęsė respublikos jaunųjų literatų kūrybos apžiūros dalyvių eilėraščiai, ištrauka iš J. Biliūno vidurinės mokyklos mokinio, apžiūros laureato A. Valiulio pjesės „Langas“, parašytos pagal J. Biliūno laiškus ir atsiminimus.

Dauguma laikraščio skaitytojų yra tėvai, auklėja vaikus, anūkus. Reikia manyti, visi tėvai ir seneliai perskaitė naudingus ir įdomius Aulių pagalbinės mokyklos direktoriaus pavaduotojo J. Danilavičiaus straipsnius „Penketukininkų galėtų būti daugiau“ (Nr. 27), „Pirmo ko dvejetas“ (Nr. 15).

Vaikų, jaunimo auklėjimas jaudina visus skaitytojus. Tai rodo ir mūsų laikraštyje šia tema prasidėjęs pokalbis. Jį pradėjo 20-ajame numeryje puslapis moterims, jame išspausdintas Zališios aštuonmetės mokyklos direktorės M. Sablavičienės straipsnis „Jaunimo auklėjimas — visų rūpestis“, kuriame autorė pakvietė laikraštyje pasisakyti ir kitus skaitytojus. Siame puslapyje spausdiname skaitytojų atsiliepimus. Laukiame naujų Jūsų laiškų.

Pokalbį tęsia skaitytojai

ŽODIS PAMOKO, O PAVYZDYS PATRAUKIA

Perskaičius „Kolektyviniam darbe“ Nr. 20 M. Sablavičienės straipsnį „Jaunimo auklėjimas — visų rūpestis“ mano atmintyje liko šios teisingos mintys: „Laikas suvokti, kad tik mokykla ir šeima pilnai įvykdyti jauniosios kartos auklėjimo uždavinius nepajėgios. Čia tvirtą žodį turi tarti kiekvienas suaugęs pilietis. Šiandien žmogus auga, auklėjasi ne mokyklos kolektyve, bet visoje visuomenėje. Vadinasi, visa visuomenė atsakinga už tai, koks jis užaugs“.

Mintys aiškios, tikslas gražus, bet problemos labai sudėtingos. Ne visada ir ne kiekvienam aišku, kaip įvairiose gyvenimo situacijose geriau ir teisingiau pasielgti.

Noriu papasakoti keletą stebėtų pavyzdžių, kaip kartais visuomenė „auklėja“ jaunimą.

Mėgstu keliauti. Kiekviena ekskursija palieka daug gražių prisiminimų. Bet kai kada pasitaiko grįžti ir prisilęgti nuotaika.

Pokario metais vyro darbavietės kolektyvas suorganizavo ekskursiją į Rygą.

Buvau patenkinta, kad ir mane priėmė drauge keliauti, nes tai buvo pirmas tolimas mano išvykimas už respublikos ribų. Pirmą pusdienį Rygoje praleidome kultūringai ir daug ką apžiūrėjome. Vakara dauguma praleido ragaudami latvių gamybos gėrimus. Tik mažą dalelę atsiskyrėme ir išvažiavome apžiūrėti Jūrmalos ir Baltijos pajūrio. Jau vėl vakare visi grįžome labai patenkinti. Ryta anksti išskubėjome pasivažinėti tramvajumi ir apžiūrėti miesto. Kai grįžome į apsisistojimo vietą, radome paliktą raštelį, kad 11 val. išvažiuojame iš Rygos. Nesinorėjo taip greitai palikti šio miesto.

Kelionėje buvo pradėta organizuoti rinkliava išgerimui. Prašiau vyrą neprisidėti, bet jis aiškino, kad jam vienam išsiskirti iš bendradarbių būrio nepatogu. Apsisistojome jauname pušynelyje ir prasidėjo pietūs su išgerimu. Jie tęsėsi apie keturias valandas. Sėdėjau ir stebėjau dalyvius. Gerti ragino visus, net vairuotojui pasiūlyti nepamiršo. O paskui girti dūko, vaikė vieni kitus, ėjo imtynių ir laužė jaunus pušaites. Vėliau ekskursijos vadovė dėkojo kolektyvui už taip linksmai praleistą laiką.

Blauviams kelionė iki namų buvo nemaloni. Mašinoje dvokė alkoholiu ir skambėjo ausį režiančios girtų dainos. Aš sėdėjau ir galvojau, kad man gaila taip beprasmiškai praleisto pusdienio. Vaziavome keletą šimtų kilometrų, kad susipažintume su kaimyninės respublikos sostine, o joje taip trumpai pabuvome. O juk tas laikas turėjo būti skirtas susipažinimui su Ryga. Tokius ir panašius išgerimus

į trokštantys gali susiruošti ir namuose.

Kelių įstaigų darbuotojai suorganizavo ekskursiją į Maskvą. Nuvažiuojant buvo geriamas tik atskirose grupelėse. Tačiau per keletą dienų kolektyvas susigyveno ir grįžtant viena energinga moteris mašinoje pradėjo rinkliavą bendram išgerimui. Atsiradome tik trys atskalučiai, kurie neprisidėjo. Neprisidėjo vienas jaunas vaikinys ir mes dvi moterys. Mus, moteris, paliko ramybėje, bet jaunuolį pradėjo įvairiais žodžiais puliti ir kaltinti nedraugiškumu ir panašiai. Keleivių tarpe buvo vienas autoritetingas vadovas ir tik jis išgelbėjo jaunuolį iš nemalonios situacijos. Jis pareiškė, kad tokiu jaunimu reikia didžiuotis. Puolimas nurimo. Išgerimu pirkti ėjo moterys ir atnešė beveik vien tik degtinę. Gaivinancio ir troškulo malšinancio gėrimo nebuvo. Vadovas, užstojęs jaunuolį, patys beveik negėrė, bet ir atsisakė ir neprisidėti nenorėjo.

Po kitos ekskursijos vaziavome į namus. Sustojome Ukmergėje. Trys vyrai, jų tarpe ir ekskursijos vadovas, užimančias aukštas tarnybines pareigas, nuėjo į restoraną atsigaivinti. Tiksliau pasakius, jau — gal „prisibaigti“. Vakaras buvo vėlyvas ir oras žvairus. Apie dvi valandas visi kiti ekskursantai susitraukę sėdėjo ir laukė, kol vyrai atsigers. Viešai savo nepasitenkinimo pareikšti nė vienas.

Buvo suorganizuota ekskursija Vilniun į teatrą. Matėme įdomų spektaklį. Grįžtant vėl ta pati tradicinė rinkliava išgerimui. Visoje mašinoje buvo tik trys vyrai. Organizacinius gabumus ro-

dė moterys. Savo vyrą prikalbėjau neprisidėti. Ir tokie atsiradome tik mes. Moterys atsisėdė pilną rezginę degtinės. Aš galvojau, kas ja išgers, bet išgėrė tos pačios moterys. Į mano vyrą jos žiūrėjo su užuojauta ir, nors ir neprisidėjo, primygtinai išgerti siūlė ir jam. Kai viskas buvo išgerta, atvėrė mašinos langą ir tuščius butelius metė iš mašinos, stiklai dužo į kieta kelio dangą ar rilos į pakelių griovius.

Papasakojau keletą prisiminimų iš senokai įvykusių „kultūrinių“ renginių. O tokios ar panašios būna dar neretai ekskursijos, į kurias kartu važiuoja ir jaunimas. Yra sakoma, kad žodis pamoko, o pavyzdys patraukia. Vienas kitas gal mintyse ir nepatiria daugumos elgesio, bet išsiskirti ar prieštarauti neturi dramos. Ne taip jau lengva ir suaugusiems parodyti savo prieštaraujančią galvoseną, tai ką jau kalbėti apie jaunimą. „Lašas po lašo ir akmenį praraso“, — sako liaudies patarlė.

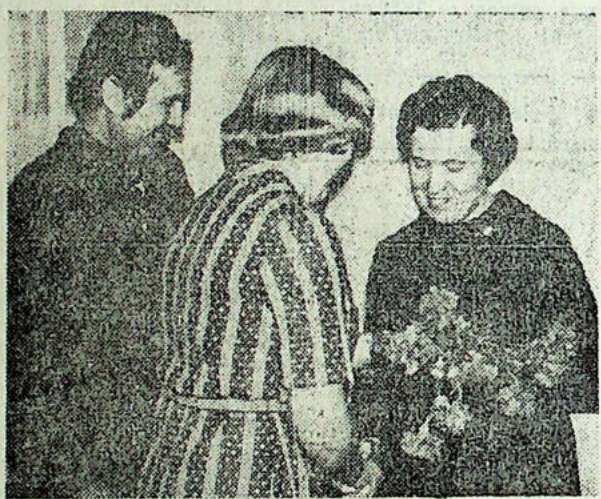
Pažįstama pasakojo, kad Plungėje vienas gydytojas suruošė dukters vestuvės be alkoholinių gėrimų. O iš kur jis surado svečių, paabejojant ne vienas. Dauguma taip įprato ir net nepagalvoja, kad šventės gali būti švenčiamos be alkoholio. Tačiau kiek tokių ar panašių švenčių buvo organizuota mūsų rajone?

Kalbant apie paplitusią madą girtuokliauti, siūloma tik apriboti alkoholinių gėrimų pardavimo laiką. Tačiau šis blogis yra kur kas rimtesnis, ir labai pavojingas visuomenei, todėl ir kovos priemonių reikia ieškoti rimtai.

Z. Vyšniauskienė

Gražų jubiliejų atšventė Rajkoopsąjungos buhalterė Vanda Zemaitienė. Prekybos sistemoje ji išdirbo daugiau kaip 35 metus, ne kartą buvo apdovanota Lietkoopsąjungos valdybos ir Valstybinės prekybos ir vartotojų kooperacijos darbuotojų profesinės respublikinio komiteto garbės raštais. Praėjusiais metais už ilgą ir nepriklausomą darbą įrašyta į Lietkoopsąjungos garbės knygą.

J. Didžgalvio nuotraukoje: darbo draugai sveikina jubilatę Vandą Zemaitienę.

LAUKIAME JAUTRIŲ RANKŲ

Prisimenu vasario pabaigą, kai vėjuotą dieną teko važiuoti autobusu Kurklių link. Išniro iš miško. Lauke dūko vėjas, sukdamas sniego verpatus, užversdamas kelius ir takus. Išlipęs iš autobuso pasukau pas artimiausią gyvenančią senutę Marijoną Zansinienę, antros grupės regėjimo invalidę. Norint į jos pirkia patekti, reikia iš galvės kopti į kalną tarpekliu, kuris nuo žiemos pradžios sniegu užverstas. Jos pirkioje ne kiek nešilčiau kaip autobuse.

— Praaušo mano pirkia, — porino senutė, — ir vandenėlio negaliu atsinešti, o užtepti pas mane jau trečia diena niekas neužteina. O kaip aš laukiu, kad kas užteptų. Aš labai nebegreita, o ir sniego nežmoniškai gila. Vis žada man padėti mokiniai, bet neprisirengia.

Gražų pavyzdį parodė Anykščių J. Biliūno ir II-osios vidurinių mokyklų moksleiviai pionieriai, šeiudami senus, vienišus regėjimo invalidus.

Juzė Stasiūnaitė, taip pat vieniša regėjimo invalidė, gyvena Skiemonių apylinkėse Velykūnų kaime. Ja še-

luoja visi kaimynai. Kadaise pasitarę kaimo vyrai iš nuosavų žemių atrėžė jai sklypelį, ant kurio ji pasistatė nuosavą pirkia. Ir senatvėje jai padeda visose bedose. Devyniasdešimtmetė senutė Juzė dėkinga už viską savo kaimynams.

Mums, Aklujų draugijos darbuotojams, pagrindinė pareiga organizuoti regėjimo invalidų šėlavimą, todėl ieškome būdų, kaip rasti tokių jautrios širdies žmonių ir kitose apylinkėse bei mokyklose, kad jie padėtų senukams — regėjimo invalidams.

Pastaraisiais metais darbo žmogui atsiranda galimybė gyventi vis geriau, gražiau, šviesiau. Senai ar tapę invalidais gauna pensijas, pašalpas. Mes jau baigiame pamiršti aklujų klajojimą po kaimus ir po vienkiemius duoneliaujant. Tačiau jie laukia pagalbos iš jauniosios kartos, tos fizinės pagalbos, kai senatvėje nebegali savęs apsitarnauti: kad kas atneštų vandens iš šulinio, malkų glėbelį, atkastų žiemos metu užpustytą taką.

1977 m. spalio mėn. 27 d. Kurklių apylinkės Liaudies deputatų tarybos vykdomo-

jo komiteto posėdyje buvo priimtas sprendimas dėl būtinųjų gyvenimo sąlygų gerinimo regėjimo invalidams, gyvenantiems toje apylinkėje. Ypač daugiausia buvo kalbėta dėl M. Zansinienės šėlavimo ir elektros įvedimo į jos pirkia. Šiuo metu ji kolokui yra labai dėkinga už įvestą elektrą. Tik labai ilgai jai teko laukti šefų, nes pasirodė pionieriai greit senutę pamiršo, o ir ne visi tėvai skatina savo vaikus padėti senam žmogui. Vėliau buvo surasti darbštus ir nuoširdus moksleiviai-pionieriai ir jie ėmė senutę globoti. Dabar pas senutę visuomet sutartu laiku eina pionierės Rita Juodelytė ir Nomeda Zaukevičiūtė, o senutė ramiai jų laukia ir žino, kad jos pagalbininkės atneš vandens, malkų, atkas užpustytą jos takelį, reikalui esant, nueis į parduotuvę ir mieliai padarys viską, ko senutė paprašys. Pagalba jėgų netekusiam žmogui — tai kilnus darbas, nešantis garbę ne tik jaunajam pionieriui, bet ir visai pionierių organizacijai.

D. Cepokas
LAD Anykščių pirminės organizacijos pirmininkas

Gerumo vertė neįkainojama

Buvęs Svėdasų vidurinės mokyklos direktorius B. Zala sakydavo: „Su šiuo žmogumi aš ečiau į žvalgybą, o su tuo ne...“. Mat, Didžiojo Tėvynės karo dalyvis gerai žinojo, ką reiškia kovos draugu gerumas. O gerumo jis laikė principinga, jautriu, kantriu, atviru, teisingu, nuoširdų ir aktyvų žmogų. Vėliau, tapęs mokytoju-metodistu, spaudoje pasisakė, kad jo devizas — išauklėti gerą žmogų. Ir kazin ar gali būti didesnis mokytojo tikslas?

Kovo 18 dieną su auklėtiniais ekskursavome 16 valandų.

Vaikai pateko į stumbryną, apie kurį svajojo nuo rudens, sužinojo, kaip visas pasaulis globoja šį nykstantį, bet tokį didingą ir puikų žvėrį.

— Kas jus čia ir atnešė, anykštėnai, tokią dieną?! — Ar nematėte miškuose nuklydusio mūsų stumbro — vienas yra jusų rajone.

Taip mus sutiko girininkas ir ėmė nuoširdžiai pasakoti apie savo globotinius.

Pabuvome besikuriančiame miščiotojų muziejuje, iš įšorės apžiūrėjome beveik visus Panevėžio fabrikus, mokyklas, kuriose mokėsi ar dirbo įžymesni žmonės, pa-

likome savo įrašus įdomia-me kraštotyros muziejuje, pirmame seniausiam Panevėžio namelyje, parodų rūmuose, aplankėme komjaunolės didvyres Marylės Margytės kapą, fotografavomės prie paminklo „Laisvės daina“.

Pavargę, bet laimingi auklėtiniai kita dieną nesugebėjome išsakyti savo įspūdžių, aptardami ekskursiją.

Mūsų gide buvo kadaise Svėdasuose dirbusi mokytoja Z. Janilionienė. Kruopščiai susidariusi planą ir apskaičiavusi laiką, už choro pasakytą padėką ji mus lydėjo visa diena.

Iš šalies stebėjau, kaip sukausto vaikų dėmesį raškus žodis, kokį poveikį daro kryptingas su auklėjimo tikslais pokalbis, kai prieš akis tokios vaizdumo priemonės: muziejaus eksponatai, didžiulis fabriko pastatas, nauja moderni mokykla, paminklas.

Didelę padėką pajutome ir „Lenino keliu“ kolokio va-

ruotojui Antanui Beneržinui. Jis mus vežė slidžių keiliu, pustant. Vietomis teko net suabejoti, ar pravažiuosime vėjo nugalastus sniego kauburėlius. Mes daug kur stabdėme mašiną, alkome ir troškome, įkyriai klausinėjo-

me, norėjome per dieną kuo daugiau visko aprėpti. Bet, puikiai žinodamas gatves ir kelius, vairuotojas visą nelygą kelionę išliko mandagus, atidus ir paslaugus.

Išsėdėjęs 3 val. mašinoje, kol žiūrėjome spektaklį (savo bilieta atidavė giminaitei), neparodė net „rūgštesnės“ grimasos. Nors akyse matėsi nuovargis, bet jis maloniai pasakė:

— Vaziuosime labai pažįstamais ir atsargiai, nes kelias slidus. Tegul tėveliai valandėlę ir pasijaudina, nesu-laukdami nustatytu laiku vaikų, bet tesutinka juos gyvus ir sveikus.

Noris tokiam žmogui iš širdies padėkoti, surasti gražiausius žodžius, padovanoti puikią gėlę...

Bet jau visų žino, kad A. Beneržinas to nelaukia. Būti geru — jo kasdienybė. Visas kolokis į tokiu laiku. Sako, A. Beneržinas — geras vairuotojas, apdovanotas, doras ir turtingas, nes svaigalams pinigų visai nemėto.

Ir mes įsitikinome, kad jis iš tikrųjų labai turtingas, kadangi turi jokią brangakmeniui neprilygstamą vertybę — savo gerumą.

St. Kazlauskienė
Svėdasų vidurinės mokyklos mokytoja

KELIAI ŽMONĖS

Operacija „Traktorius“

Kaimo vietovių keliuose traktorininkai sudaro gana žymią eismo dalyvių dalį. Nemaža dalis avarių įvyksta dėl traktorininkų kaltės. 1978 metais mūsų respublikoje dėl jų kaltės įvyko 135 avarijos keliuose bei gatvėse, kurių metu žuvo 27 ir sužeista 100 žmonių. Apie pusę avarių įvykdė girti traktorininkai.

Cia pateikti tik keliuose ir miestų gatvėse dėl traktorininkų kaltės įvykusių avarių ir jų pasekmių duomenys, nes tik ten įvykdytos avarijos patenka į valstybinės autoinspekcijos suvestines. Jei kalbėtume apie visus nelaimingus įvykius, įvykusius dėl traktorininkų kaltės, tai avarių, ir jų aukų skaičius būtų nepalyginamai didesnis.

Visi žinome, kad kasmet didėja traktorių skaičius. Ir vėl sparčiai daugėja įvairių krovinių transportavimui naudojamų ratinių traktorių. O traktorininkų drausmė, deja, didėja gana lėtai. Ba-

landžio mėn. vykstanti sąjunginė operacija „Traktorius“ ir turi tikslą sustiprinti kovą prieš nedrausmingus, nusikalstamai neatsargius traktorininkus.

Traktorininkų nedrausmingumas dažniausia pasireiškia tuo, kad jie girti imasi traktorių vairuoti. Juk vien per kovo mėnesį rajono keliuose sulaukta 12 girtų traktorių vairuojančių traktorininkų. Be to, traktoristai labai dažnai naudojami netvarkingi, be šviesos signalizacijos. Nemažas skaičius traktorininkų silpnai žino eismo taisykles, o žinias šiuo klausimu gilinti ne visi rodo didelį norą. Ypač silpnos daugelio traktorininkų žinios apie tai, kaip pervaziuoti sankryžas, iš šalutinių kelių įvažiuoti į pagrindinius ir atvirkščiai. Nors kiekvienas traktorininkas žino, kad negalima kabinoje, jei joje nėra papildomų sėdimųjų vietų, važti keleivius, o veža. Dažnai matome ir traktorininkus, vežančius

žmones specialiai tam nepa-ruošiose priekabose.

Visos šitos bėdos labai ryškiai matosi mūsų rajone. Antai, vien paskutinėmis dienomis girti vairuoją traktorių buvo sulauktyti ir atitinkamai nubausti traktorininkai Alfonsas Andrikonis iš Surdegio kolūkio ir Juozas Zygnys iš Anykščių statybinių medžiagų kombinato. O Algis Virbickas, dirbęs Anykščių KMK, darbo metu prisigėrė ir kartu su taip pat girtu Antanu Pūku išvažiavo į plentą Utena — Kupiškis. Vairavo traktorių, beje, Antanas Pūkas. Matyt, sunkiai besisigaudydami, ką darą, jie užskersavo traktoriu miči važiuojamąjį kelio dalį. Į užstojusį kelią traktorių atsitrenkė lengvasis automobilis. Matydami, kad reikalai pakrypo labai jau nekaip, vyrai iš įvykio vietos pasišalino.

Pasijauškinime autoinspekcijai A. Virbickas rašo, kad traktorių vairavęs ne jis, o A. Pūkas. Šito neneigia ir

A. Pūkas. Bet juk eismo taisyklės kategoriškai draudžia perduoti transporto priemonę girtam asmeniui. Todėl A. Virbickui ir A. Pūkui atimtos teisės vairuoti traktorių ir jie nubausti po 30 rub. piniginių bausmių. Be to, jie turės apmokėti už aplamdyto lengvojo automobilio remontą. Stai ką reiškia važinėti traktoriu girtam ir iš girtos nielaširdystės patikėti jo vairą taip pat girtam draugužiui.

Operacijos „Traktorius“ laikotarpiui rajono VRS valstybinė autoinspekcija sudarė priemonių planą, kuriame numatyta sustiprinti traktorininkų darbo kontrolę. Į tai turės įsijungti taip pat ūkių eismo saugumo kontrolės komisijos, specializuota liaudies draugovė, ūkių administracijos.

Kalbant apie kovą prieš traktorininkų nedrausmingumą ir ypač girtavimą, reikia pasakyti, kad ši blogybė gana gajai ir įsišaknijusi. Ir sunku tikėtis, kad bet kuria- me ūkyje ją galima išgyvendinti iš darbo valstybinės autoinspekcijos jėgomis. Šiuo klausimu galima pasakyti tik tiek: iš traktorininkų, kurie bus sulauktyti girti vairuoją traktorių, įstatymu numatyta tvarka bus atimama teisė vairuoti traktorių. Ir čia nėra ko tikėtis jokių

nuolaidų dėl to, kad traktorininkas labai reikalingas ūkiui, nes jokių nuolaidų nenumatoma niekam. Tad ūkių ir organizacijų vadovams, eismo saugumo kontrolės komisijoms reikėtų labai rimtai susimąstyti, kaip tvarkytis, kad pavasario ir vasaros darbų metu dalis traktorių neliktų be juos vairuojančių mechanizatorių.

Kaip žinoma, retai traktorininkai prisigeria remonto dirbtuvėse, prie parduotuvių ir pan., o dažniausiai darbo vietoje — kur nors laukuose. Čia ir būtina gerai organizuoti kontrolę. Reikėtų, kad ūkių vadovai pasirūpintų, jog inžinieriai, mechanikai, kiti ūkių specialistai ir aktyvus, pagal iš anksto sudarytą kalendorinį grafiką,

kasdien tikrintų, kaip elgiasi darbo vietose mechanizatoriai. Tai nebūtų jau toks sunkus ir sudėtingas uždavinys jau vien todėl, kad kiekviename ūkyje tik kelias iš kelių dešimčių traktorininkų reikalingi tokios kasdienės kontrolės.

Kaip jau minėta, sąjunginė operacija „Traktorius“ vyks balandžio mėn. Bet kova už traktorininkų drausmę, už tai, kad jie gerai įsisąmonintų eismo taisyklių reikalavimus, būtų drausmingi, turi vykti nenutrūkstamai.

A. Puzinas
Anykščių rajono VRS
valstybinis autoinspektorius.
J. Variakojis,
N. Antanaitis

Televizijos laida iš Anykščių

Pastaruoju metu respublikinis radijas ir televizija transliuoja nemažai laidų, skirtų anykščių rašytojų Jono Biliūno 100-osioms gimimo metinėms pažymėti. Su įdomumu žiūrovai turėtų žiūrėti ir televizijos jaunimo redakcijos paruoštą laidą apie Anykščius J. Biliūno vidurinėje mokykloje įvykusią respublikinę vyresniųjų klasių literatų kūrybos apžvalgą, apie anykščių moksleivių veiklą, saugant rašytojo atminimą. Laidoje skambės jaunųjų literatų kūryba, žydriuosiuose ekranuose išvysime daug epizodų iš Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos, rašytojo gimtinės, jaunųjų literatų švenčių.

Šią įdomią laidą iš Anykščių ruošė redaktorė Liongina Zaleckaitė, režisierė Mila Bazevičienė, operatorius Viktoras Bražas ir kiti televizijos studijos darbuotojai.

B. Vytaitis

Scenoje — P. Cvirkos kūrinių herojai

Neseniai visa respublika pažymėjo P. Cvirkos gimimo 70-ąsias metines. Lyg gražus rašytojo atminimo pagerbimas Anykščių kultūros rūmuose nuskambėjo Valstybinio akademinio dramos teatro pagal P. Cvirkos romaną „Meisteris ir sunus“ pastatytas spektaklis. Sceninę kompoziciją parashė A. Liobylė ir K. Kymantaitė. Spektaklį režisavo LTSR liaudies artistė, Respublikinės premijos laureatė K. Kymantaitė.

Scenoje matėme aktorių sukurto šmaikščio kaimo amatininkų, liaudies žmonių paveikslus, per kuriuos rašytojas parodė lietuvių liaudies gyvybingumą, optimizmą, sąmojų. 1905 m. revoliucijos nuotaikas, matėme šviesius, lyrumus ir humorą nuspalvintus liaudies gyvenimo vaizdus.

Meisterį Deveikį vaidino A. Bružas, Krizą — LTSR nusipelnęs artistas A. Roseinas. Spektaklyje dalyvavo LTSR nusipelnę artistai S. Nosevičiūtė, P. Zolonas, J. Kanopka, aktorai G. Jasūnaitė, R. Rimelkis, V. Rumšas, M. Smaguraskas ir kiti.

E. Alksnėnaitė

Pirmieji spartakiados nugalėtojai

Rajono vasaros spartakiados varžybas pirmieji pradėjo Anykščių miesto kolektyvų tinklininkai ir tinklininkės. Rungtyniavo keturios moterų ir dešimt vyrų komandų. Moterų grupėje geriausiai pasirodė Tarpkolūkinės statybos organizacijos tinklininkės. Jos nugalėjo visas varžoves ir tapo vasaros spartakiados čempionėmis. Antrąją vietą iškovojo Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato ir trečiąją — medikų komandos.

Vyrų grupėje vyko kur kas atkaklesnės varžybos. Pirmiausia komandos rungsi dviejose pogrupuose. Komandos, savo pogrupuose

užėmusios pirmąsias antrąsias vietas, sudarė finalinę grupę. Dėl nugalėtojo vardo finalinėje grupėje rungtyniavo Svetimo, Tarpkolūkinės statybos organizacijos, Statybinių medžiagų kombinato ir Melioracijos statybos montavimo valdybos tinklininkai.

Po atkaklių ir sunkių varžybų vasaros spartakiados nugalėtojai vėl tapo Statybinių medžiagų kombinato tinklininkai, vadovaujami J. Odincovo. Antrąją vietą iškovojo TSO sportininkai ir trečiąsias buvo švietimo darbuotojų kolektyvas.

J. Pajausis,
A. Narantis

Redaktorius ST. VINCIONAS

JUOZUI ZUKAUSKUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia Stakūniškio tarybinio ūkio mechanizatoriai.

Mirus PRANUI SUKUI, nuoširdžiai užjaučiame šeimą ir artimuosius.

„Lenino keliu“ kolūkio valdyba

Reikalinga

Anykščių ATI reikalingi: vairuotojai, konduktorės, autošaltkaičiai, lituotojas, tiekejas, taksuotojas, padangų technikas, santechnikas, linijinis kontrolierius, vyr. ben. žino užpylėjas.

Kreiptis į kadro skyrių, arba skambinti telefonu 5-23-72.

Administracija

ŽINIOS

APIE PIENO IR MĖSOS GAMYBĄ ANYKŠČIŲ RAJONO ŪKIUOSE 1979 M. BALANDŽIO I D.
(pagal ekonomines grupes)

Ūkio pavadinimas	Bendroji pieno g-ba %, lyginant su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu	Prilaukta pieno 100 ha ž. ū. n. cent	Prilaukta pieno vidut. iš 1 karvės kg	+ padidėj., — sumažėj. pieno (kg) palyginus su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu	Bendroji mėsos g-ba %, palyginus su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu	Pagaminta mėsa 100 ha ž. ū. n. cent	Pardavimo valstybei I-ojo ketvirčio plano su papildoma užduotimi įvykdymas proc.		Parduota valstybei produkcijos proc. lyginant su 1978 metų tuo pačiu laikotarpiu		
							pieno	mėsos	pieno	mėsos	
I GRUPE											
„Anykščių šilėlis“	96	122,1	739	— 41	114	41,0	87	112	90	113	
„Ateitis“	98	91,2	635	+ 28	113	31,5	102	138	102	113	
„Gintaras“	87	107,7	599	— 94	88	38,4	89	125	90	97	
K. Staro	88	105,5	585	— 59	96	30,5	80	95	87	109	
„Lenino keliu“	99,8	131,3	742	—	117	45,9	90	108	90	131	
Surdegis	73	65,6	413	— 144	80	16,0	60	68	65	73	
„Svyturys“	104	159,8	789	+ 23	147	47,8	103	123	111	116	
Sodininkystės t. ūkis	100	125,9	864	— 20	110	37,0	102	107	96	178	
Raguvelės t. ūkis	88	84,8	523	— 76	123	23,9	110	118	87	115	
Staškūniškio t. ūkis	87	86,5	680	— 117	174	20,5	90	104	85	141	
II GRUPE											
Andrioniškis	90	78,3	584	— 73	173	20,9	89	89	87	171	
„Atžalynas“	93	89,7	584	— 82	79	24,4	92	84	80	74	
„Aukštakalniš“	84	96,3	575	— 128	128	24,0	79	114	79	125	
„Aušra“	87	89,4	569	— 89	92	17,5	73	66	75	107	
„Ažuolas“	88	98,5	583	— 71	124	18,0	87	97	85	110	
Cerniachovskio	74	88,7	507	— 188	72	34,4	76	101	77	72	
„Gegužės pirmoji“	90	90,3	606	— 76	64	11,7	80	54	86	58	
Kurkliai	106	110,3	767	+ 31	66	15,8	109	61	111	81	
Levaniškis	99	97,2	706	+ 22	70	19,4	111	83	96	70	
„Pirmyn į komunizmą“	98	119,7	670	— 51	141	23,5	120	109	106	140	
„Už taiką“	89	69,9	448	— 63	116	26,6	71	114	80	115	
„Vienybė“	88	55,2	404	— 57	90	18,6	80	82	92	85	
Jakšiškio t. ūkis	105	83,6	659	+ 31	112	28,7	99	97	102	125	
III GRUPE											
„Gimtoji žemė“	93	87,8	587	— 51	147	25,5	103	107	94	150	
M. Melnikaitis	103	54,2	507	+ 39	3,1 k.	19,5	114	150	118	3,4 k.	
„Nevežis“	99	102,2	660	— 11	64	15,6	97	59	99	69	
„Puniukas“	89	87,5	613	— 41	112	32,2	95	2,8 k.	85	113	
Skieponys	97	86,9	545	— 22	104	17,3	85	93	96	137	
Svėdasai	102	124,9	718	+ 10	2,1 k.	42,0	98	105	100,6	115	
Naujasodžio t. ūkis	87	54,3	482	— 70	59	11,5	74	58	75	54	
Kolūkiuose:	92	94,7	600	— 52	108	27,0	89	103	90	105	
Tarybinuose ūkiuose:	95	93,5	655	— 44	97	24,2	97	89	91	99	
Elmininkų eksp. ūkis	97	141,4	721	— 32	73	29,9	107	74	95	107	
RAJONE:	92	94,6	610	— 51	106	26,5	93	99	92	102	

Valstyb. statistikos Anykščių rajono informacinė skaičiavimo stotis

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (ва лятовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovė. Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdina rotacinė mašina. Indo kasa 67352
Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 10.913 Užsak. Nr. 696